EURÓPSKY PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pre právne veci
predseda

Vážený pán Jean-Marie Cavada
predseda
Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci
BRUSEL

Vec: Právny základ k návrhu rozhodnutia Rady, ktorým sa uzatvára dohoda v mene Európskeho spoločenstva medzi Európskym spoločenstvom a Švajčiarskom o kritériách a mechanizmoch na určenie štátu zodpovedného za preskúmanie žiadosti o azyl podanej v členskom štáte alebo vo Švajčiarsku (13049/2004 - COM(2004)0593 – 2004/0200(CNS) - C6-0240/2004)[1].

Vážený pán predseda,
Váš predchodca pán Jean-Louis Bourlanges listom z 27. januára 2005 poveril Výbor pre právne veci, v súlade s článkom 35 odsekom 2 rokovacieho poriadku, preskúmaním platnosti a správnosti použitia právneho základu návrhu predloženého Komisiou a uvedenom v predmete tohto listu. Návrh sa zakladá na článkoch 63 ods. 1 bod a) v spojení s prvou vetou prvého pododseku článku 300 ods. 2 a článkom 300 odsekom 3 prvým pododsekom Zmluvy o ES. V takomto prípade sa vyžaduje len konzultácia Parlamentu.

Výbor sa uvedenou otázkou zaoberal na schôdzach konaných v dňoch 3. februára a 31. marca 2005.

Dohoda sa týka kritérií a mechanizmov, ktoré umožnia určiť štát zodpovedný za preskúmanie žiadosti o azyl podanej v členskom štáte alebo vo Švajčiarsku. Dohoda ukladá Švajčiarsku povinnosť prijať a uplatňovať Dublinské nariadenie a nariadenie Eurodac a zriaďuje zmiešaný výbor, zložený zo zástupcov zmluvných strán (Európskeho spoločenstva a Švajčiarska), ktorý má právo rozhodovať v určitých oblastiach.

Je na mieste položiť si otázku, či vytvorenie takéhoto zmiešaného výboru má či nemá byť považované za zriadenie „špecifického inštitucionálneho rámca postupmi spolupráce“ v zmysle článku 300 odseku 3 prvého pododseku Zmluvy o založení ES, ktoré si vyžaduje súhlas Európskeho parlamentu.

[1] zatiaľ neuverejnené v Ú. v.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev jasne vyplýva, že výber právneho základu nie je na zákonodarcovi Spoločenstva, ale že tento musí byť založený na objektívnych a právne kontrolovateľných aspektoch, medzi ktoré patria predovšetkým cieľ a obsah právneho aktu[1]
Zmiešaný výbor však možno považovať za „špecifický inštitucionálny rámec“, ak zoberieme do úvahy cieľ a obsah návrhu rozhodnutia Rady o uzavretí uvedenej dohody so Švajčiarskom.

Zriadením zmiešaného výboru sa zákonite vytvorí organizačná štruktúra, ktorá má právomoc prijímať zaväzujúce rozhodnutia pre zmluvné strany, najmä pokiaľ ide o znovuobnovenie dohody a urovnávanie sporov.

Z tohto dôvodu je právny základ uvedeného návrhu rozhodnutia Rady nesprávny, keďže sa mal odkazovať na článok 300 odsek 3 druhý pododsek Zmluvy o ES, ktorý stanovuje postup súhlasu a nie na článok 300 odsek 3 prvý pododsek Zmluvy o ES, ktorý stanovuje len vydanie stanoviska.

Počas svojej schôdze konanej 31. marca 2005 Výbor pre zahraničné veci vzhľadom na uvedené dôvody a na návrh spravodajcu pre právny základ pána Manuela Medinu Ortegu jednomyseľne[2] rozhodol, že právny základ predmetného návrhu rozhodnutia Rady by sa mal odkazovať na článok 300 odsek 3 druhý pododsek Zmluvy o ES a nie na jeho prvý pododsek.

Preto sa Výbor pre zahraničné veci domnieva, že by bolo rozumné, aby Európsky parlament znovu požiadal o uplatnenie postupu konzultácie vo veci uzavretia uvedenej dohody.

S úctou,

Giuseppe Gargani

[1] Pozri najmä Súdny dvor Európskych spoločenstiev, rozsudok C-42/97, Európsky parlament verzus Rada, Zb. 1999, s. I-869, bod 36.
[2] Na hlasovaní sa zúčastnili Andrzej Jan Szejna (úradujúci predseda), Manuel Medina Ortega (navrhovateľ a zástupca Nicola Zingarettiho), Alexander Nuno Alvaro (zástupca Antonia Di Pietra), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (zástupca Antonia Lópeza-Istúriza Whitea), Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas a Jaroslav Zvěřina.